

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **K. M.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Doležalem
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2023, č. j. KUUK/118626/2023/DS/Váv,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 21. 8. 2023, č. j. KUUK/118626/2023/DS/Váv, a rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem ze dne 19. 5. 2023, č. j. MURCE/24577/2023, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **11 228 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2023, č. j. KUUK/118626/2023/DS/Váv, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem (dále jen „městský úřad“) ze dne 19. 5. 2023, č. j. MURCE/24577/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. b) ve spojení s § 5 odst. 2 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a dle § 16 odst. 2 ve spojení s § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“), za což mu dle § 125c odst. 5 písm. c) a odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně byla žalobci dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Výše uvedených přestupků se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 4. 12. 2022 ve 21:50 hodin v obci Roudnice nad Labem na parkovišti u supermarketu Billa v Kratochvílově ulici byl žalobce kontrolován hlídkou Policie České republiky jako řidič vozidla tovární značky Ford, registrační značky X, přičemž při kontrole byl podroben orientační dechové zkoušce s pozitivními výsledky, s nimiž nesouhlasil a požádal o lékařské vyšetření s odběrem krve. Vyšetřením byla prokázána přítomnost etanolu v krvi v hodnotě 0,18 g/kg. Dále žalobce na výzvu policejní hlídky nepředložil řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu ani jiný doklad prokazující pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla.
3. Současně žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

4. Žalobce v žalobě uvedl, že došlo k porušení jeho práva nechat se zastoupit zmocněncem dle svého výběru dle § 33 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v souvislosti s porušením práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu.
5. Dále žalobce uvedl, že městský úřad vydal usnesení ze dne 30. 3. 2023, č. j. MURCE/16450/2023, kterým rozhodl o nepřipuštění zastoupení žalobce zmocněncem M. B., MBA, proti čemuž se žalobce odvolal, přičemž odvolání bylo zamítnuto jako opožděné a poté byla ve věci podána samostatná správní žaloba. Žalobce však i v nyní projednávané věci namítal porušení práva být zastoupen zmocněncem dle svého výběru, protože nemohl v řízení plně uplatnit svá práva, neboť sám je odpovídajícím způsobem uplatnit neuměl, a tedy byl krácen na svých procesních právech.
6. Žalobce konstatoval, že mu bylo odepřeno právo nechat se zastoupit zmocněncem dle vlastní volby jen proto, že správní orgány nezákonně dovodily opakovanost zastupování tímto obecným zmocněncem, na základě podkladů, se kterými nebyl žalobce seznámen. Žalobce v průběhu správního řízení uvedl, že mu není známo, že by jím zvolený zmocněnec zastupoval v dalších řízeních, načež správní orgán kontroval znalostí z úřední činnosti a odkázal na některé spisové značky řízení včetně řízení o žádosti o informace, které nebyly vedeny dle zákona o přestupcích, a tedy zastupování v těchto řízeních nemohlo být zohledněno.
7. Žalobce dále uvedl, že nebyl v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí stran nepřipuštění zmocněnce, a to ani přes to, že se toho sám aktivně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dožadoval. Podle žalobce musí být každé správní rozhodnutí přezkoumatelné a zjištění správních orgánů musí být učiněna na základě podkladů, s kterými je účastník řízení seznámen. Stran rozhodování na základě skutečností známých z úřední činnosti a povinnosti seznámit s těmito skutečnostmi účastníky žalobce poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129.

8. Dále žalobce namítal, že prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť bylo založeno na neuskutečněných svědeckých výpovědích policistů (str. 2 a 3). Výslech policisty Bc. P. C. byl přerušen a výslech policisty P. K. neproběhl, neboť se z něj omluvil pro pracovní výjezd, což vyplývá z protokolu o ústním jednání ze dne 30. 3. 2023. Z napadeného rozhodnutí tedy není zřejmé, o jaké podklady bylo opřeno a ve správním spise jsou založeny nesprávné a chybné podklady, přičemž zmatečný spis nelze považovat za spis, k čemuž poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 37/2015-36. Podle žalobce nebyl skutkový stav věci řádně zjištěn, neboť existují důvodné pochybnosti o průběhu výslechu policistů a rovněž nebyl žalobce ani jeho zástupce k danému výslechu řádně předvolán, a tudíž nemohl vyslýchaným policistům klást otázky.
9. Dále žalobce namítal, že byl zkrácen na svém právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim, neboť z předvolání na v pořadí druhý termín ústního jednání (11. 5. 2023) žalobce neseznal, že dokazování bude na tomto jednání dokončeno a že se tedy jedná o nejzazší termín, kdy se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí, přičemž prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 19. 5. 2023. Žalobce nebyl v tomto smyslu nikterak poučen. Na podporu svého tvrzení o porušení § 36 odst. 3 správního řádu žalobce poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 6. 2009, č. j. 15 Ca 258/2008-55, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2008, č. j. 8 As 47/2005-104, a ze dne 20. 6. 2013, č. j. 7 As 11/2013-30.
10. Žalobce sdělil, že přípisem ze dne 31. 7. 2023 doplnil odvolací důvody o návrh na provedení výslechu svědků, které konkretizoval jménem, příjmením, datem narození a trvalou adresou, již měli dosvědčit žalobcova tvrzení. Žalovaný však shledal výslech navrhovaných svědků nadbytečným, a to i přes zcela zásadní rozpor mezi popisem děje, jak jej popsali policisté a jak jej popsal žalobce. Žalobce konstatoval, že v průběhu dechové zkoušky docházelo k chybovému stavu měřicího přístroje, pročež musel být restartován, o čemž se městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí nezminil. Z uvedených důvodů žalobce požadoval provedení krevního odběru a nesouhlasil s výsledky naměřenými dechovým analyzátozem.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Dále uvedl, že žalobní námitky jsou nedůvodné. S námitkou o nepřipuštění obecného zmocnění se žalovaný vypořádal v samostatném rozhodnutí a příslušném vyjádření k žalobě, které podal v řízení o správní žalobě proti danému rozhodnutí o nepřipuštění zmocnění. Žalovaný zrekapituloval přestupkový děj stran naměřeného množství alkoholu v krvi žalobce při silniční kontrole provedené policejní hlídkou. Žalovaný podotkl, že rozhodnutí nebylo postaveno jenom na svědeckých výpovědích zasahujících policistů a dodal, že výslech policisty K. proběhl po výslechu policisty C. a není tedy pravdou, že by výslech policisty K. vůbec neproběhl. Na podporu své argumentace žalobce poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 As 287/2016-23. K námitce provedení výslechu policistů bez účasti žalobce či jeho zmocnění žalovaný sdělil, že o budoucím výslechu policistů se žalobce dozvěděl z jemu doručeného oznámení o zahájení řízení ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

19. 2. 2023, v němž bylo uvedeno, že v den konání ústního jednání bude proveden též výslech zasahujících policistů. Jelikož se žalobce k nařízenému ústnímu jednání nedostavil a zmocněnci nebylo umožněno žalobce zastupovat, konalo se ústní jednání v nepřítomnosti žalobce v souladu s § 80 odst. 4 zákona o přestupcích. Žalovaný dále sdělil, že o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí byl žalobce poučen v předvoláních k ústnímu jednání na den 30. 3. 2023 a 11. 5. 2023. Rovněž byl žalobce v předvoláních poučen, že nedostaví-li se k ústnímu jednání bez řádné omluvy a bude mít správní orgán na základě stávajících důkazů spáchání přestupku za prokázané, bude bezprostředně po provedení ústního jednání vydáno rozhodnutí. Z uvedené formulace mělo být žalobci zřejmé, že když se dne 11. 5. 2023 nedostavil k nařízenému ústnímu jednání a nebyly provedeny další výslechy svědků, že bude následovat vydání rozhodnutí. Žalovaný podotkl, že žalobce měl během celého správního řízení možnost seznámit se se správním spisem, avšak svého práva nevyužil.

Replika žalobce

12. V replice žalobce uvedl, že žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal průběh ústního jednání a výsledku policistů v rozporu s protokolem o ústním jednání. Žalovaný dle žalobce tvrdil, že při jednání byli vyslechnuti oba policisté, přitom dle protokolu o jednání byl výslech jednoho policisty přerušen a druhý policista se z jednání omluvil. Dále žalobce uvedl, že jeho zástupce se jednání zúčastnil, přičemž bylo rozhodnuto o jeho nepřipuštění. Následně bylo jednání ukončeno s tím, že bude odročeno. Podle žalobce je v protokolu uvedeno, že svědek K. se z výpovědi omluvil, tedy nevypovídal a nebylo ani možné, aby v jednání bylo pokračováno, neboť žalobce ani jeho zmocněnec nebyl přítomen. Pokud byli svědci vyslechnuti mimo ústní jednání bez přítomnosti žalobce či jeho zástupce, a to za situace, kdy nebyly splněny podmínky pro ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, pak z takových svědeckých výpovědí nebylo možné vycházet.
13. Dále žalobce sdělil, že žalovaný jej skutečně v obou předvoláních k ústnímu jednání poučil, že se může vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí a že pokud se žalobce nedostaví k ústnímu jednání a správní orgán bude mít spáchání přestupku za prokázané, může být bezprostředně po ústním jednání vydáno ve věci rozhodnutí. V uvedeném poučení však nelze spatřovat naplnění žalobcova práva dle § 36 odst. 3 správního řádu, tj. práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, neboť z uvedeného poučení není zcela zřejmé, kdy bude shromažďování podkladů dokončeno, a žalobce se tudíž bude moci ke kompletním podkladům vyjádřit.
14. K žalobní námitce stran neprovedení důkazu výsledkem navrhovaných svědků se žalovaný dle žalobce nevyjádřil, a proto dle zásady „*kdo mlčí, ač mluvit měl a mohl, zdá se, že souhlasí*“ se jeví, že souhlasil s tím, že neprovedení výsledku navrhovaných svědků bylo nezákonné.

Posouzení věci soudem

15. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
16. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že prvostupňové rozhodnutí bylo založeno na neuskutečněných svědeckých výpovědích policistů, což podle žalobce vyplývá z protokolu o průběhu ústního jednání.
18. K uvedené námitce soud sděluje, že přestože je námitka označena žalobcem jako námitka nepřezkoumatelnosti, ve své podstatě se jedná o námitku stran zjištěného skutkového stavu a důkazů o něm založených ve spise. Soud zjistil, že ve správním spise je založen protokol o ústním jednání ze dne 30. 3. 2023, na němž jsou mj. zachyceny výpovědi policistů Bc. P. C.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

i P. K., přičemž protokol je opatřený podpisy policistů i úředníků městského úřadu. Není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že by policista P. K. nebyl vůbec vyslechnut a výslech Bc. P. C. byl předčasně přerušen a ukončen. Žalobce své tvrzení dokládal dvěma stranami z protokolu o ústním jednání, avšak protokol obsažený ve správním spise má stran sedm. Soud tedy uvedené námitce nepřisvědčil.

19. Dále se soud zabýval námitkou nepřipuštění zastoupení žalobce obecným zmocněncem M. B., MBA, v řízení o přestupku.
20. Soud k této námitce nejprve konstatuje, že o nepřipuštění zastoupení městský úřad rozhodl dle § 72b zákona o přestupcích samostatným usnesením ze dne 30. 3. 2023, č. j. MURCE/16450/2023, přičemž proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, které bylo žalovaným jako opožděné zamítnuto rozhodnutím ze dne 14. 8. 2023, č. j. KUUK/118599/2023/DS/Váv. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2023 bylo napadeno samostatnou správní žalobou vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 75 A 18/2023. V uvedeném řízení zdejší soud danou žalobu usnesením odmítl, neboť usnesení o nepřipuštění zastoupení dle § 72b zákona o přestupcích je vyloučeno ze samostatného soudního přezkumu (§ 70 písm. c) s. ř. s.) a lze je přezkoumat až v rámci přezkumu konečného rozhodnutí ve věci samé, tedy v rámci nyní přezkoumávaného napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2024, č. j. 1 As 145/2024-33).
21. Dle § 72b zákona o přestupcích platí, že „[s]právní orgán usnesením rozhodne o tom, že nepřipustí zastoupení na základě plné moci, pokud zmocněnec vystupuje v řízení o přestupcích v různých věcech opětovně, nejde-li o advokáta nebo jinou osobu poskytující právní služby soustavně a za úplatu podle jiného zákona.“
22. Ke znaku opakovanosti (opětovnosti) vystupování zmocněnce v řízení se vyjádřil např. Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 30. 4. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2642/2013, v němž na str. 4 uvedl: „Okolnost, zda obecný zmocněnec vystupuje v různých věcech opětovně, závisí na posouzení konkrétního případu. Takovým vystupováním lze zpravidla rozumět zastupování více než dvou účastníků ve věcech, které spolu skutkově nesouvisí, zastupování stejného účastníka ve více než dvou věcech skutkově spolu nesouvisících apod., přičemž mezi jednotlivými případy je taková časová souvislost, která odůvodňuje závěr, že nejde o činnost jen ojedinělou nebo jednorázovou. Není rozhodné, zda obecný zmocněnec vystupuje jako zástupce u jednoho nebo u více soudů (srov. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200 za, Komentář, 1. vydání Praha C. H. Beck 2009 str. 144).“ Přestože se uvedený závěr týká výslovně § 27 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, lze tento závěr vztáhnout i ke znaku opakovanosti zastoupení dle § 72b zákona o přestupcích, neboť obě ustanovení upravují obdobný institut, prostřednictvím něhož mohou soudy či správní orgány zamezit nežádoucímu vinklářství, tedy opakovanému poskytování právních služeb neprofesionály za účelem získání majetkového prospěchu.
23. Ze správního spisu soud zjistil, že o nepřipuštění zastoupení rozhodl městský úřad dle § 72b zákona o přestupcích usnesením ze dne 30. 3. 2023 z toho důvodu, že M. B., MBA, který není advokátem nebo jinou osobu poskytující právní služby soustavně a za úplatu dle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „právní neprofesionál“), opakovaně vystupoval nebo vystupuje jako obecný zmocněnec v různých řízeních o přestupcích. Městský úřad konstatoval, že je mu z úřední činnosti známa aktivita uvedeného obecného zmocněnce, a to od roku 2016 do současnosti, v rámci níž vystupoval jako obecný

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zmocněnec nejméně ve čtyřech řízeních dle zákona o přestupcích a v pěti řízeních dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Žalovaný v rozhodnutí o odvolání ze dne 14. 8. 2023 rovněž k M. B., MBA, uvedl, že se jedná o obecného zmocněnce, tedy právního neprofesionála, přičemž vystupoval či vystupuje jako zmocněnec v mnoha řízeních o přestupcích, k čemuž uvedl tři spisové značky řízení vedených právě u žalovaného, v nichž M. B., MBA, vystupoval jako obecný zmocněnec. Žalovaný dále napravil nedostatek městského úřadu stran poukazu na vystupování obecného zmocněnce v řízeních dle zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť konstatoval, že § 72b zákona o přestupcích se vztahuje toliko na řízení dle zákona o přestupcích, nikoliv na řízení vedená dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Uvedený nedostatek však neměl dle žalovaného za následek nezákonnost přezkoumávaného rozhodnutí, jelikož obecný zmocněnec vystupoval opakovaně právě v řízeních dle zákona o přestupcích.

24. Soud dále zdůrazňuje, že správní spis neobsahuje žádné podklady, které by dokládaly závěr správních orgánů zjištěný z úřední činnosti, že M. B., MBA, opakovaně vystupoval či vystupuje v řízeních dle zákona o přestupcích. Soud tedy nemohl závěr správních orgánů o nepřipuštění zastoupení přezkoumat a nemůže ani posoudit, zda M. B., MBA, vystupoval v řízeních vedených dle zákona o přestupcích opakovaně ve smyslu citované judikatury. Závěr správních orgánů o opakovanosti vystupování M. B., MBA, jakožto právního neprofesionála v řízeních vedených dle zákona o přestupcích dle § 72b citovaného zákona tedy nemá oporu ve správním spise, což představuje vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podstatná pro danou námitku je i skutečnost, že obecný zmocněnec žalobce byl přítomen na ústním jednání dne 30. 3. 2023, při němž byli vyslýcháni zasahující policisté. Nepřipuštěním zastoupení, tak byla žalobci upřena možnost klást svědkům otázky, jak je rozvedeno dále v odůvodnění rozsudku.
25. Žalobce dále namítal, že nebyl v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí z důvodu nepřipuštění zmocněnce.
26. Dle § 36 odst. 3 věty první správního řádu platí, že *„[n]estanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.“*
27. Soud konstatuje, že povinnost správního orgánu dát účastníkovi řízení možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí se týká toliko rozhodnutí vydávaných ve věci samé, nikoliv rozhodnutí, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Rozhodnutí, jimiž bylo rozhodnuto o nepřipuštění zastoupení dle § 72b zákona o přestupcích jsou právě rozhodnutími, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2024, č. j. 1 As 145/2024-33). Správní orgány tedy nepochybily, pokud před vydáním uvedených rozhodnutí o nepřipuštění zastoupení nedaly žalobci možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. To však nevylučuje možnost účastníka řízení seznámit se podklady založenými ve správním spise prostřednictvím institutu nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu.
28. Dále se soud zabýval námitkou, že žalobce ani jeho zástupce nebyli k výsledku policistů řádně předvoláni, a tudíž nemohli vyslýcháným policistům klást otázky.
29. K této námitce soud ze správního spisu zjistil, že městský úřad konal ústní jednání dne 30. 3. 2023, během něhož byli vyslechnuti zasahující policisté Bc. P. C. a P. K. Ústního jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dne 30. 3. 2023 se rovněž zúčastnil obecný zmocněnec žalobce, jehož zastoupení žalobce však nebylo připuštěno. Následně bylo nařízeno ústní jednání na den 11. 5. 2023, k němuž byl předvolán toliko žalobce, přičemž žalobce se z ústního jednání omluvil, neboť nebylo připuštěno jeho zastoupení obecným zmocněncem, proti čemuž podal opravný prostředek. Ústní jednání se dne 11. 5. 2023 tedy konalo bez účasti žalobce či jeho zmocněnce. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí.

30. Dle § 82 odst. 3 věty první zákona o přestupcích platí, že „[ú]častníci řízení mají právo klást otázky sobě navzájem, svědkům a znalcům.“
31. Uvedenou námitku shledal soud důvodnou, neboť při ústním jednání dne 30. 3. 2023, na němž byli vyslýcháni zasahující policisté, žalobce nebyl přítomen a jeho zastoupení obecným zmocněncem nebylo připuštěno. Zmocněnec žalobce byl tedy jednání, na němž probíhal výslech zasahujících policistů, přítomen, avšak nebylo mu umožněno otázky klást. K jednání nařízenému na den 11. 5. 2023 nebyli již zasahující policisté předvoláni, a tudíž již nebyla žalobci dána možnost klást jim otázky, přičemž je bez relevance, že se žalobce z účasti na daném ústním jednání omluvil. Ve věci je rovněž podstatné, že žalobce již od počátku tvrdil, že vozidlo neřídil. Žalobce tedy rozporoval popis skutku, jak jej popsali zasahující policisté ve svých výpovědích. Žalobci tak byla upřena možnost klást vyslýcháným policistům otázky dle § 82 odst. 3 zákona o přestupcích, a to za situace, kdy žalobce od počátku rozporoval popis skutku, jak jej vylíčili zasahující policisté, v čemž soud shledal podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
32. Žalobce přípisem ze dne 31. 7. 2023 doplnil odvolací důvody o návrh na provedení výslechu svědků, které konkretizoval jménem, příjmením, datem narození a trvalou adresou, již měli dosvědčit popis skutku, jak jej tvrdil žalobce. Žalovaný však shledal výslech navrhovaných svědků nadbytečným, a to i přes zcela zásadní rozpor mezi popisem děje, jak jej popsali policisté a jak jej popsal žalobce.
33. Skutkový stav byl dle žalovaného spolehlivě prokázán, což žalovaný uváděl v souvislosti s tím, že u žalobce byla dechovou i krevní zkouškou prokázána přítomnost alkoholu v krvi. Pro danou námitku je však podstatné, že žalobce nerozporoval přítomnost alkoholu v krvi, ale že vozidlo řídil. Žalobcem navrhovaní svědci měli dosvědčit, že žalobce vozidlo neřídil, nikoliv že nebyl pod vlivem alkoholu, tedy měli vyvrátit skutečnosti uváděné zasahujícími policisty. V tomto směru žalovaný pochybil a neprovedení důkazu navrhovanými svědeckými výpověďmi nedostatečně odůvodnil dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť odůvodnění žalovaného stran neprovedení žalobcem navrhovaných důkazů nekorespondovalo s důvody, pro které byli svědci žalobcem navrženi. Neprovedení žalobcem navrhovaných svědeckých výpovědí zároveň představuje vadu řízení v podobě podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť navrhované svědecké výpovědi mohly podstatně přispět k objasnění skutkového stavu věci, o němž panoval od počátku mezi žalobcem a správními orgány spor.
34. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud bez jednání zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) s. ř. s. Soud dle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil rovněž prvostupňové rozhodnutí městského úřadu, neboť vytýkanými vadami řízení stran nepřipuštění zastoupení obecným zmocněncem a neumožnění žalobci kladení otázek vyslýcháným policistům bylo zatíženo již prvostupňové rozhodnutí a ve věci je třeba provést

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zásadní doplnění dokazování. Soud dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému, v němž budou správní orgány dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázány právními názory vyslovenými soudem v tomto zrušujícím rozsudku.

35. Jelikož měl žalobce v projednávané věci úspěch, soud dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Celková výše se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč za úkon dle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) – převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) AT) a podání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) AT). Dále z částky 600 Kč za s tím související dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT a z částky 1 428 Kč, která činí náhradu 21 % daně z přidané hodnoty z uvedených částek bez soudního poplatku. Náhradu nákladů řízení spojených s replikou ze dne 24. 9. 2024 soud žalobci nepřiznal, neboť uvedená replika neobsahovala žádnou novou relevantní argumentaci, a proto nepředstavovala důvodně vynaložené náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. ledna 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.